

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

10.11.2004

B6-0153/04

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa Ülemkogu raporti ja komisjoni deklaratsiooni arutelu lõpetamiseks
vastavalt kodukorra artikli 103 lõikele 2

Esitaja: Francis Wurtz

fraktsiooni GUE/NGL nimel

Teema: Euroopa Ülemkogu kohtumine (Brüssel, 4.–5. november 2004)

Euroopa Parlamendi resolutsioon Euroopa Ülemkogu kohtumise (Brüssel, 4.–5. november 2004) kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 4.–5. novembril 2004 Brüsselis toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel tehtud eesistujariigi järeldusi;
- võttes arvesse kodukorra artikli 103 lõiget 2;

Euroopa põhiseaduse lepingu eelnõu

1. märgib, et Euroopa Liidu liikmesriikide riigipead ja valitsusjuhid allkirjastasid 29. oktoobril 2004 Roomas Euroopa põhiseaduse lepingu; kinnitab oma vastuseisu sellele lepingule ja kritiseerib lepingu majandus-, rahandus-, sotsiaal- ja konkurentsipoliitika aspekte, mis põhinevad avatud turumajandusel; lükkab tagasi Euroopa julgeolekupoliitika kontseptsiooni, mis hõlmab olulisi sõjandusvaldkondi ning mis näeb ette tiheda koostöö NATOga ja liikmesriikide sõjandusvaldkondade pingutuste suurendamise;
2. nõuab tulevase "Euroopa põhiseaduse" ratifitseerimiseks rahvahääletuste korraldamist kõikides liikmesriikides;

Lissaboni strateegia vahekokkuvõtte

3. märgib, et Lissaboni strateegia on seni oma peamiste eesmärkide saavutamisel ebaõnnestunud – näiteks oli nelja viimase aasta keskmine kasvutempo ainult ligi pool ettenähtud 3 protsendist ja keskmine registreeritud töötuse määr on EL-25s alates 2003. aastast uuesti suurenema hakanud; meenutab, et ELis on säilinud suur töötus, vaesus, sotsiaalne tõrjutus ja sissetulekute ebavõrdsus; märgib, et nõrk majanduse elavnemine 2004. aastal on juba jõudnud oma haripunkti ja seepärast näivad väljavaated 2010. aastaks kasvueesmärkide ning suurema arvu ja paremate töökohtadega täieliku tööhõive saavutamiseks sünged;
4. märgib, et nõukogu on teatanud, et Lissaboni strateegia pole mitte ainult majandusvaldkonna vaid samavõrd ka sotsiaal-, tööhõive- ja keskkonnavaldkondade eesmärkide saavutamiseks;
5. kritiseerib tugevalt Kok'i raportit Lissaboni strateegia vahekokkuvõtte kohta, kuna selle rõhuasetus siseturu ja liberaliseerimispoliitika (finantsteenused, teenuste direktiiv, ettevõtetele seatud piirangute vähendamine) "konkurentsivõimele" ja "struktuurilistele reformidele" ning tööturu paindlikkuse edasisele suurendamisele ei taga ei dünaamilisemat majandust ja paremat innovaatikat ega suuremat sotsiaalset ühtekuuluvust, säästvat arengut ja täielikku tööhõivet;

6. rõhutab asjaolu, et Euroopa vajab makroökonoomilist raamistikku, mis toetab säästvat arengut ja tugevdab keskkonnasõbralikku sisenõudlust, tööhõivet ja sotsiaalset ühtekuuluvust; kutsub komisjoni ja nõukogu üles vaatama läbi stabiilsuspakti, ning kutsub liikmesriike üles käivitama säästva arengu ja tööhõive koordineeritud investeerimisprogrammi 1% ELi SKT ulatuses; on seisukohal, et ELi rahandus- ja maksupoliitika on põhjutanud negatiivseid tagajärgi majanduse ja tööhõive kasvule ning meenutab, et rahanduspoliitikas on vaja panustada majanduse elavnemise tugevdamisse ja võitlusse töötusega; kutsub üles stabiilsuse ja kasvu pakti tühistamisele ning kasvu ja tööhõive pakti loomisele;
7. hoiatab igasuguste püüete eest kasutada Lissaboni strateegia kokkuvõtet ettekäändena töötajate õiguste piiramisele ning pikemast tööajast, töötasu vähendamisest ja muudest heaolu (pensionid, töötus ja sotsiaalsed tagatised, tervishoid, jmt) halvendavatest tingimustest kasu saamisele; kutsub üles Lissaboni strateegia põhjalikule läbivaatamisele, seades majanduspoliitika, keskkonna, tööhõive ja sotsiaalse ühtekuuluvuse võrdsele alusele, et edendada terviklikku Euroopa säästva arengu strateegiat;
8. nõuab sotsiaalpartneritelt reaalselt osalemist Lissaboni strateegia rakendamises ja edasiarendamises;

Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala: Haagi programm

9. kritiseerib tugevalt terrorismivastastest võitlusest ja ebaseadusliku sisserände vastastest meetmetest ajendatud Haagi programmi, millega kaasneb kasvav oht, et ühepoolne turvalisuse rõhutamine toimub õiguse ja vabaduse arvelt;
10. kritiseerib ühtsuse puudumist põhiõigustele tehtud viidete ning nende õiguste tagamiseks kasutatavate instrumentide, struktuuride ja ressursside vahel;
11. mõistab hukka Haagi programmis tehtud kaudse kuid ilmse seose rändekontrolli ning terrorismi ja muude organiseeritud kuritegevuse liikide vahel; on seisukohal, et taolise seose loomine võib teravdada probleemi;
12. võtab teadmiseks otsuse paluda nõukogul võtta vastu otsus EÜ asutamislepingu artikli 67 lõike 2 alusel mitte hiljem kui 1. aprillil 2005, et rakendada kvalifitseeritud enamushääletust ja kaasotsustamismenetlust kõikidele IV jaotise vabadust suurendavatele meetmetele; tervitab asjaolu, et parlamendil hakkab seetõttu ELis olema tugevam roll; avaldab kahetsust seadusliku rände väljajätmise üle ja kutsub nõukogu üles alustama edaspidist õiguste laiendamist;
13. tervitab Euroopa Ülemkogu poolt liidu institutsioonide julgustamist, et arendada avatud, läbipaistvat ja regulaarset dialoogi esindusühenduste ja kodanikuühiskonnaga ning edendada ja lihtsustada kodanike osalemist avalikus elus; kutsub komisjoni üles esitama esimesel võimalusel ettepanek selles suunas konkreetsete sammude astumiseks;
14. avaldab kahetsust, et uue programmi ülekaalukas keskendumine turvalisusele, ja seda vabaduse ja kodanikuõiguste arvelt, ei võimaldanud nõukogul rahuldavalt tegeleda

Euroopa Parlamendi ja kohalikel valimistel esinenud probleemidega seoses kodanikel ette tulnud raskustega lepingutest tuleneva hääletusõiguse kasutamisel;

15. väljendab kahetsust algatuste puudumise üle, mis käsitlevad sisserändajate õigust hääletada Euroopa Parlamendi ja kohalikel valimistel – õigust, mis võiks aidata kaasa sisserändajate sotsiaalsele, kultuurilisele ja poliitilisele integratsioonile;
16. tervitab põgenikelaagrite väljapoole ELi piire asutamise ettepaneku tagasivõtmist; märgib siiski, et katseprojektide käivitamisega keskuste rajamiseks väljapoole ELi selliste ebaseaduslike sisserändajate jaoks, kes on kinni peetud merel väljaspool Euroopa territoriaalvett, kaasnevad sarnased ohud, ning palub Euroopa Komisjonil loobuda kõikidest sellesuunalistest algatustest;
17. on kategooriliselt vastu Euroopa Tagasipöördumisfondi loomisele ja ühise tagasivõtmispoliitika eriesindaja ametissenimetamisele Euroopa Komisjoni poolt; rõhutab asjaolu, et ELi vahendeid tuleks välja- ja tagasisaatmispoliitika rahastamise asemel kasutada varjupaigasüsteemide parandamiseks, sisserändajate integratsioonile kaasa aitamiseks ja rände algpõhjustega tegelemiseks;
18. soovib tungivalt anda võimalus neile, kes vajavad tuge turvalisuse eesmärgil, menetleda nende kaebusi õiguspäraselt ning tagada täpne kinnipidamine rahvusvahelistest inimõiguse ja põgenike õiguste standarditest ja eriti *non-réfoulement* põhimõttest (s.t, et riigid peavad lubama heausketel asüülitaotlejatel riiki jääda);
19. on kategooriliselt vastu sisserände küsimuses heaks kiidetud turvalisusele suunatud lähenemisele, eriti tagasipöördumis- ja tagasivõtmispoliitikale, mis sillutab teed Euroopa tellimislendudele, et saata sisserändajad tagasi nende päritoluriiki;
20. lükkab tagasi idee biomeetriliste näitajate kasutuselevõtmise kohta isikut tõendavates dokumentides (viisadel, elamislubadel või ELi passides), esiteks andmete ja eraelu kaitsega seotud suurte riskide tõttu ning, teiseks, kuna puuduvad korralikud põhjendused seoses selliste näitajate isikut tõendavates dokumentides kasutuselevõtmise vajalikkuse, otstarbe, tõhususe ja tõenäoliste kõrvalmõjude kohta;
21. tunneb muret, et läbirääkimised menetluslike tagatiste üle jäävad maha eesmärgist tugevdada õiguslast koostööd, samas kui vastastikune tunnustamine, mis peaks sellist koostööd toetama, ei suuda varjata vastastikuse põhiusalduse puudumist, mis on tingitud õigusstandardite olulisest erinevusest Euroopa Liidus;
22. hoiatab nõukogu teabesüsteemide koostalitusega seotud riskide eest, seisab vastu Euroopa Ülemkogu järeldustes paika pandud "kättesaadavuse põhimõttele" Schengeni infosüsteemi (SIS) suhtes ning kutsub institutsioone ja liikmesriike üles mitte kasutama uut Schengeni infosüsteemi (SIS II) üldise repressiivse andmebaasi loomiseks;
23. avaldab kahetsust, et nõukogu ei võtnud vastu otsust rahapesu ja organiseeritud kuritegevuse vastase võitlemise konkreetse vahendi loomise kohta, ning nõuab pangasaladuse kaotamist;

Euroopa tutvustamine

24. on arvamusel, et vajadust tõsta avalikkuse teadlikkust Euroopa Liidu tööst ei saa rahuldada ainult parema kommunikatsioonistrateegiaga, vaid see nõuab ka tõhusaid meetmeid demokraatia puuduse ületamiseks Euroopa Liidus;
25. nõuab, et kriitilised hääled peaksid leidma võrdse kõla ELi institutsioonide teavitamise ja kommunikatsiooni kampaanias;

Laienemine

26. kutsub nõukogu üles tagama Kopenhaageni kriteeriumite täitmise enne ühinemiskuupäeva teatamist kandidaatriikidele;
27. tuletab meelde oma eelmistes resolutsioonides avaldatud seisukohta Türgi ELiga ühinemise taotluse kohta; kutsub Türgi ametivõime üles täitma kaubandus- ja assotsiatsioonilepingutest tulenevaid kohustusi ning tunnustama kõiki 25 liikmesriiki, jätkama alustatud reforme ja neid rakendama, eriti arvestades inimõigustega, relvajõudude väljaviimisega Küprose põhjaosast ja kurdide õiguste tunnustamisega;

Välissuhted

USA presidendivalimised

28. avaldab muret Euroopa soovi üle teha väga lähedast koostööd Bushi uue valitsusega, arvestades asjaoluga, et Bushi eelmise ametiaja jooksul ei järginud USA korduvalt rahvusvahelist õigust ega ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone, asetades ohtu ja eirates põhiõigusi, õiglust ning riikide ja kodanike vabadusi;

Sudaan

29. jagab nõukogu muret teatud Darfuri piirkondade üha halveneva julgeolekuolukorra pärast, mis on tingitud kõikide osapoolte relvarahu rikkumistest ning sõjategevuse lõpetamise ebaõnnestumisest; mõistab hukka kõik rünnakud tsiviilelanikkonna vastu ning inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumised;
30. tervitab Aafrika Ühtsuse Organisatsiooni otsust laiendatud ja ennetava kontrollmissiooni (AMIS) saatmiseks ning ELi otsust jätkata oma panuse andmist humanitaarabisse ning valmidust anda abi ja asjatundlikku nõu AMIS-missioonile, kui seda soovitakse;
31. kordab oma nõuet kehtestada üldine relvaembargo Sudaani suhtes ning luua rahvusvaheline politseiüksus Sudaani politsei nõustamiseks ja toetamiseks ning tsiviilelanikkonna usalduse ja turvatunde taastamiseks;

Iraak

32. mõistab teravalt hukka Falluja pommitamise ja erakorralise olukorra väljakuulutamise Iraagis;
33. avaldab oma veendumust, et julgeolekuolukorra parandamiseks on eelkõige nõutav välisjõudude väljaviimine ning poliitiliste küsimuste lahendamine, eriti tõelise ja igakülgse suveräänsuse tagasiandmine iraaklastele;
34. kordab süütute tsiviilelanike vastu suunatud terrorirünnakute, pantvangide võtmise ja sooritatud julmade mõrvade hukkamõistmist; avaldab oma sügavat muret tsiviilelanike pantvangi võtmise ja pikaajalise kinnipidamise üle ning tuletab meelde Care Internationali Iraagi büroo juhataja Margaret Hassani olukorda; kutsub nõukogu, Euroopa Komisjoni ja liikmesriike üles kasutama nende käsutuses olevaid vahendeid kinnipeatavate Euroopa kodanike vabastamiseks;
35. märgib, et nõukogu avaldas oma täielikku toetust poliitilisele üleminekule, mis tagaks konstitutsiooniliselt valitud Iraagi valitsuse, kuid ei saa aktsepteerida, et Euroopa Ülemkogu ei viita poliitilisele olukorrale Iraagis, kus jätkuvad USA ja tema liitlaste relvajõudude okupatsioon ning nende poolt läbiviidavad pidevad rünnakud;
36. avaldab tõsist kahtlust, kas okupatsiooni ja agressiivse sõjalise tegevuse tingimustes on võimalik läbi viia vabad ja õiglased valimised; kahtleb, kas nõukogu poolt vastuvõetud ELi poolt Iraagile antava ulatusliku abipaketi teostamine on okupatsiooni ja sõjategevuse tingimustes võimalik;
37. avaldab kahetsust, et vastu ei võetud ühtegi konkreetset otsust humanitaarabi, kaasa arvatud toidu- ja arstiabi, suurendamise, põgenike ja asüülitaotlejate tõhusa kaitse ning toetuse andmise kohta Iraagi kodanikuühiskonnale;

Lähis-Ida

38. on sügavalt mures president Yassir Arafati tervise kriitilise olukorra pärast; jagab nõukogu solidaarsust palestiina rahvaga praegusel raskel ajal;
39. taaskinnitab tugevalt oma toetust Palestiina omavalitsusele ja usaldust tema võimele tagada ametiasutuste sujuv toimimine ning säilitada seaduslikkus, kord ja rahu;
40. kutsub Iisraeli valitsust üles viima oma sõjavägi välja autonoomsetest piirkondadest, lõpetama tapmised ja peatama asustamistegevus ja turvamüüri rajamine;
41. taaskinnitab tsiviilelanikkonna vastu suunatud terrorirünnakute ja vägivalda hukkamõistmist; võtab seisukoha, et Palestiina alade okupatsioon Iisraeli sõjaväe poolt ja sellega kaasnev vägivald, alandamine ja pidev inimõiguste rikkumine teravdavad terrorirünnakute probleemi;
42. kutsub nõukogu ja Euroopa Komisjoni üles andma vajalikku toetust vabadele ja õiglastele kohalikele ja riiklikele valimistele Palestiinas; kutsub Iisraeli valitsust üles

valimiste toimumise ajal looma vajalikud tingimused registreerimiseks ja liikumiseks okupeeritud aladel;

Ukraina

43. avaldab kahetsust, et vastavalt OSCE raportitele ei vastanud Ukrainas 31. oktoobril toimunud presidendivalimiste esimene voor rahvusvahelistele demokraatlike valimiste standarditele; kutsub Ukraina ametivõime üles looma tingimused, mis võimaldavad vabu, õiglast ja võrdset valimisi teises voorus;

Euroopa-Vahemere partnerlus

44. märgib ära Vahemere piirkonna ühisstrateegia 18-kuulise pikenduse, kuid nõuab selle eraldamist vabakaubanduse põhimõtetest ja selle põhinemist tõelisel igasugusest valitsemismeelsusest vabal koostööpoliitikal;

Iraan: tuumaenergia

45. tervitab Euroopa Ülemkogu avaldatud kavatsust rajada teed Iraaniga kestvate ja koostööle suunatud pikaajaliste suhete loomiseks, kuid nõuab, et need tuleks kõigil tasanditel kasuks tervele Iraani ühiskonnale ega oleks suunatud ainult poliitilistele, kaubanduslikele ja tehnoloogilistele valdkondadele;
46. rõhutab vajadust respektierida Iraani riigi õigusi ja suveräänsust ning jätkata usalduse kasvatamist Iraani rahumeelse tuumaprogrammi suhtes ilma survet avaldamata ja vastavalt rahvusvahelisele õigusele ning ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonidele;
47. teeb oma presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, Euroopa Komisjonile, liikmesriikide parlamentidele, sotsiaalpartneritele ning kandidaatriikidele.